

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

La Resurrecció de Crist dona sentit a la nostra vida

De vegades ens pot passar que, davant una situació de patiment o potser de por veient el món en el qual vivim, se'ns planteja una pregunta: On ets, Senyor, enmig de tanta foscor? Com és que permetes que el món experimenti tants sofriments, enfrontaments i injustícies? En aquests casos és com si tornéssim a aquella tarda del Divendres Sant en què el món s'omplí de tenebres com ens diu l'evangeli de sant Marc, quan «arribat el migdia, es va estendre per tota la terra una foscor que va durar fins a les tres de la tarda... I Jesús va cridar amb tota la força: *Eloí, Eloí, lemà sabactani?* —que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat?»» (Mc 15,33).

És que Déu ens ha abandonat? No, nosaltres sabem que no. Sabem que enmig d'aquelles tenebres Déu i el seu amor eren presents en el seu Fill, Crist, el fill de Déu. Com hi és també ara perquè Crist ha ressuscitat i ha vençut la mort! Aquest diumenge celebrem la resurrecció del Senyor, el seu triomf, l'esdeveniment central de la nostra fe, el fonament del baptisme que hem rebut, de la nova vida que ens ha transformat. I la nostra fe es fonamenta en l'amor de Déu en el que creiem.

No va ser fàcil per a aquells primers deixebles assumir que el seu Mestre era viu, després d'haver-lo acompanyat en el procés de condemna, en el camí del calvari i en la mort ignominiosa en creu. Un cop enterrat semblava que tot s'havia acabat. Semblava que havia estat un meravellós somni que s'esvaïa amb el pas del temps. I, tanmateix, era real, Jesús era viu, és viu. I no és fàcil tampoc per a nosaltres,

enmig de tantes inquietuds, de tants interrogants sobre el futur mantenir viva la fe en la presència de Crist vivent en el món i en nosaltres mateixos. Però aquesta és la realitat, aquesta és la nostra fe.

Els evangelis que narren les aparicions són molt respectuosos. Ningú no hi era en el moment de la resurrecció, per tant, no es pot fer literatura d'això. S'accepta que la tomba era buida, i aquest va ser per a l'apòstol Joan l'element decisiu per creure que era viu (Jn 20,8). I a poc a poc aquells primers deixebles es van anar sobreposant a la sorpresa inicial i en el seu cor va renéixer l'esperança, una esperança fonamentada en la fe en què Déu ens estima i ha vençut la mort.

En el nostre món necessitem aquesta esperança. Diversos teòlegs i filòsofs actuals reflexionen sobre la necessitat de l'esperança enmig d'un món com el nostre, marcat pel desencís, per un cert nihilisme

pràctic, per un esgotament de les energies humanes i pel pessimisme que comença a instal·lar-se especialment en les generacions més joves. Però sense esperança no es pot viure, i l'esperança no és un optimisme ingenu com afirma el professor Francesc Torralba, sinó que és la condició necessària perquè la vida personal i col·lectiva avanci. Celebrar la Resurrecció de Jesús és proclamar als quatre vents que la vida, la fe i l'esperança tenen sentit, perquè són fruit d'un amor incondicional que venç definitivament les barreres humanes més difícils de superar com són el dolor, el pecat i la mort.

Crist ha ressuscitat, i ell viu amb nosaltres com va dir als apòstols: «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). Celebrar la Pasqua és compartir aquesta fe i aquesta esperança amb els altres! Santa Pasqua de Resurrecció per a tots vosaltres!

Escolta aquí
la carta
del Bisbe

ENTREVISTA

El funeral de Gaudí

JOAQUIM M. PUIGVERT

El funeral d'Antoni Gaudí es va celebrar el 12 de juny de 1926. Va recórrer carrers i avingudes de Barcelona, des de l'Hospital de la Santa Creu a la Sagrada Família, i el van seguir més de 30.000 persones de tota condició social. «Va ser, juntament amb el de Mn. Jacint Verdaguer, el funeral amb més impacte ciutadà a la capital de Catalunya», assegura el professor de la UdG Joaquim M. Puigvert, que ha analitzat tot el que va envoltar l'enterrament de l'arquitecte, vist com un fenomen social, cultural i polític.

Era de preveure una resposta social com la que es va produir en l'enterrament de Gaudí?

Sí, jo crec que sí; i això ho diuen molts altres autors. A l'entorn de Gaudí s'havia anat creant un mite des de molt temps abans de morir. Era el de l'arquitecte solitari, obsessionat amb la Sagrada Família. Això li va crear un aura d'arquitecte visionari, entregat a la causa del temple. L'any 1925, quan es va acabar el primer campanar de la façana del Naixement, va ser un moment en què es va donar a conèixer i es va valorar la projecció de l'arquitecte Gaudí. Per tant, quan va morir ja era molt conegut i admirat.

Qui va organitzar el funeral?

El va organitzar, en tot moment, la Junta del Temple. Va tenir un lideratge claríssim. L'Ajuntament de Barcelona es va oferir a pagar-lo, però la Junta no ho va acceptar. Volia garantir que les disposicions testamentàries de Gaudí s'acomplissin, les quals posaven molt d'èmfasi en l'austeritat del funeral.

Litúrgicament, per això, va ser molt acurat...

Sí, tota la litúrgia pública i religiosa va ser molt acurada. Hi ha dos moments en què es crea un cert clímax litúrgic musical: quan el taüt entra a la catedral de Barcelona i els canonges i la capella de música canten el *Subvenite* i el *Libera me Domine*; i el segon és quan arriba a la Sagrada Família i l'Orfeó Català interpreta el *Rèquiem* de Tomás Luis de Victoria. La intervenció de la música en el seu funeral entrava dins el ritual religiós que volia.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

Del Divendres Sant interior a la vida nova de la Pasqua

Fa poc, un jove esportista d'elit d'un equip molt proper a nosaltres confessava que, enmig de l'èxit, va caure en una profunda foscor interior. Tenia fama, reconeixement i un futur brillant, però havia perdut l'alegria de viure. L'ansietat es va transformar en depressió i cada dia li semblava una pujada impossible. «Per fora tot anava bé, —deia—, però per dins em sentia buit, com si estigués mort».

En aquella nit interior va decidir demanar ajuda i tornar a mirar la seva vida des de la fe apresada en la infantesa. Acompanyat per persones properes i sostingut per la pregària, va anar recuperant l'esperança. «Va ser un viatge molt personal —confessa—, soc cristià i vaig anar a un lloc amb molta història per al cristianisme; necessitava tenir aquest temps de pau, de solitud, d'estar tranquil, de poder retrobar-me amb allò en què crec, amb Jesús, poder reconnectar-me, poder entendre moltes coses perquè tenia moltes preguntes». No van canviar de sobte les circumstàncies, però sí que va canviar el seu cor. Va descobrir que no estava sol, que la seva vida tenia un sentit més gran que l'èxit i que Déu continuava creient en ell quan ell ja no creia en si mateix.

Aquesta història, tan actual i tan humana, ens acosta al misteri de la Pasqua. La Resurrecció de Jesús no és només un esdeveniment del passat; és una força que travessa les nostres nits interiors. Com diu sant Pau apòstol: «Si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb Ell» (Rm 6,8).

La litúrgia de la Vetlla Pasqual ho expressa amb gran bellesa. En aquella nit, l'Església encén el ciri pasqual i proclama que la llum ha vençut les tenebres. Es canta el Pregó pasqual, s'escolta la història de la salvació i es renova el baptisme: signes que Déu transforma la nit en aurora i fa brollar la vida allà on semblava regnar la mort.

Tots coneixem petites morts quotidianes: el desànim, la solitud, el fracàs, la malaltia, el pecat que ens tanca en nosaltres mateixos. Però la Pasqua ens recorda que cap tomba és definitiva quan Déu hi és present. Amb Crist resuscitat, cada persona pot començar de nou.

Celebrar la Pasqua és creure que l'última paraula no la tenen ni la tristesa ni la mort, sinó la vida. I és atrevir-nos a ser testimonis d'aquesta vida nova que Déu vol regalar avui al món.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La mansedumbre de la Resurrección

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

¡El Señor nos ha salvado! «El centro de nuestra fe y el corazón de nuestra esperanza se encuentran profundamente enraizados en la resurrección de Cristo», nos decía el Papa en una de las audiencias del ciclo de catequesis jubilaires (01.10.26).

¡Aleluya! Sí, el Hijo de Dios nos sorprende con su Resurrección, también por el modo de hacerlo. Jesús no se manifiesta superior y potente, sino que «manifiesta con mansedumbre la alegría de un amor más grande que cualquier herida y más fuerte que cualquier traición».

Hoy y siempre, el Señor Resucitado se nos regala, nos colma de gozo y de paz. «Es el testimonio maravilloso de cómo el amor es capaz de levantarse después de una gran derrota para prose-

guir su imparable camino». Es el amigo que, con su presencia mansa y cercana, y en sus llagas gloriosas, nos muestra su misericordia y la salvación.

En nuestros momentos de dificultad, Él está a nuestro lado, ofreciéndonos la alegría de la paz que brota de su Corazón. Con amor y mansedumbre, aguarda nuestra respuesta: no la impone, pero la sostiene y la espera. Él nos da su vida por amor; ofrezcámosle la nuestra.

Que María, nuestra Señora de la Alegría, nos ayude a reconocernos perdonados y salvados; que su intercesión nos alcance la gracia de seguir al Señor Resucitado y de ser misioneros del amor y de la paz que se nos ofrece. Que Ella nos alcance, de su Hijo amado, la paz y la fraternidad para todos los pueblos.

Lectures de la missa diària i santoral

6. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)
[Ac 2,14,22-32 / Sl 15 / Mt 28,8-15]. Sant Marcellí, mr.; sant Sixt I, papa (romà, 115-125) i mr.; sant Guillelm, abat.

7. □ Dimarts [Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18]. Sant Joan Bta. de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escoles Cristianes (FSC). Sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. □ Dimecres [Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ Dijous [Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. □ Divendres [Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

11. □ Dissabte [Ac 4,13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079). Sant Isaac, monjo. Santa Gemma Galgani, vg. seglar.

12. □ † Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.) [Ac 2,42-47 / Sl 117 / 1Pe 1,3-9 / Jn 20,19-31]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

DIUMENGE DE PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se'n anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos que designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemnemente testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

Salm responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Ha ressuscitat!

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

És el missatge inaudit, increïble: «Ha ressuscitat!». No ens hem de deixar portar per les aparences. Segons les aparences la vida de Jesús s'acabà amb la creu, entre dos lladres, insultat, abandonat àdhuc pels seus amics, tret de la seva mare, unes poques dones, el jove apòstol Joan i pocs més. Un fracàs. Fins i tot enterrat en un sepulcre prestat. Però ni la mort ofegà els ulls bondadosos de Jesús. Seria injust que el mal i la mort acabessin amb la seva persona. L'home concret, Jesús de Natzaret, el que «mataren penjant-lo en un patíbul» (Mt 27,35). «No és aquí. Ha ressuscitat» (Mt 28,5).

Després del Calvari, el diumenge, molt de matí «unes dones van anar al sepulcre per honorar el cos de Jesús» (Mt 28,1). També, al llarg dels segles, com ara nosaltres, anem a les tombes dels nostres estimats difunts a portar flors i, millor encara, ressem per ells. Però ells, ni una paraula. Silenci. És l'aventura de la fe que neix de la Resurrecció anunciada per les dones (en aquell temps ni eren admeses com a testimonis!). Si la resurrecció fos un invent, cap inventor posaria una dona com a testimoni. Però la resurrecció és un fet real i, com que Déu no pensa com els homes, ha escollit les dones com els primers testimonis i elles ens donen a tots la millor notícia.

La nostra fe i la nostra esperança es fonamenten en les mateixes paraules de Jesús i en el poder i la bondat de Déu Pare. El poder i la bondat divins fan que el grat de blat, mort i enterrat, es transformi en quelcom millor. Tanmateix, nosaltres ens transformem en persones ressuscitades, lliures i alliberades de tot mal i de la mort.

«Celebrem la Pasqua no amb el llevat que érem abans... vivint amb sinceritat i veritat» (cf. Ef 5,8). És per la resurrecció que hem de viure amb alegria, especialment en el temps pasqual, i cantem AHe-luia. No n'hi ha per a menys. Malgrat els nostres defectes, el poder i l'amor del Pare, per l'acció de l'Esperit Sant, ha ressuscitat el Crist i ens ha obert a nosaltres les portes de la vida eterna. Misteri de salvació. Misteri de l'amor de Déu. Misteri de pura gràcia. Misteri que fa patir. No l'hem guanyat sinó que ens l'han donat.

AHe-luia, AHe-luia, AHe-luia.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 5 d'abril, a les 12 h. Missa de Pasqua amb Benedicció Apostòlica a la Catedral.

Dissabte 11 d'abril, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Cristòfol de Fogars de Montclús.

Diumenge 12 d'abril, a les 12 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Mena de Sentmenat.

Diumenge 12 i dilluns 13 d'abril. Trobada de formació de preveres joves a Caldes de Montbui.

Notícies

El bisbe Salvador ha celebrat la Setmana Santa a la Catedral. El Sr. Bisbe ha presidit els oficis a la Catedral en gran concurrència del poble. Va començar el Diumenge de Rams amb la benedicció a la Plaça Vella i va culminar amb la Vetlla Pasqual i el Diumenge de Pasqua amb la missa i Be-

nedicció Apostòlica. El Dimarts Sant va presidir la Missa Crismal en la que els preveres renovaren les seves promeses, el Dijous Sant presidí la Cena del Senyor i posteriorment la Proceció del Encuentro al barri de les Arenes. El Divendres Sant participà en el Sermó de les 7 Paraules, presidí la Celebració de la Passió i al vespre el Via Crucis pels carrers.

Celebració a la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol. Dilluns 23 de març es reuniren els bisbes de la Província Eclesiàstica de Barcelona i, tot seguit, se celebrà la Missa en la festa de Sant Josep Oriol, seguida d'un

dinar de germanor amb residents i membres del patronat.

III Jornada diocesana de Migrants al Sagrat Cor de Sabadell. Diumenge 15 de març, la Delegació episcopal de Migrants va celebrar la III Jornada

diocesana a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell, amb ponències sobre la realitat jurídica, humana i pas-

total de les persones nouvingudes. El bisbe Salvador hi presidí l'Eucaristia i la jornada es cloqué amb un dinar popular amb diverses tradicions compartides.

20 anys de la casa d'espiritualitat de Caldes de Montbui. Dimecres 18

de març es van complir 20 anys de la benedicció de la casa d'espiritualitat de les Cooperadores Parroquials de Crist Rei a Caldes de Montbui, celebrats amb una Missa presidida pel bisbe Salvador.

Coneix més sobre l'actualitat de la diòcesi aquí

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL

Obispo de Terrassa

La Resurrección de Cristo da sentido a nuestra vida

A veces nos puede pasar que, ante una situación de sufrimiento o de miedo viendo el mundo en el que vivimos, se nos plantea una pregunta: ¿Dónde estás en medio de tanta oscuridad, Señor? ¿Cómo permites que el mundo experimente tantos sufrimientos, enfrentamientos e injusticias? En estos casos es como si volviéramos a aquella tarde del viernes santo en que el cielo se llenó de tinieblas como nos dice el evangelio de san Marcos, cuando «llegado el mediodía, se extendió por toda la tierra una oscuridad que duró hasta las tres de la tarde... Y Jesús gritó con toda la fuerza: *Eloí, Eloí ¿lemà sabactani?*, que significa: «¿Dios mío, Dios mío, porque me has abandonado?» (Mc 15,33).

¿Acaso Dios nos ha abandonado? No, nosotros sabemos que no. Sabemos que en medio de aquellas tinieblas Dios y su amor estaban presentes en Cristo su Hijo, el hijo de Dios. ¿Cómo está también presente ahora porque Cristo ha resucitado y ha vencido a la muerte! Este domingo celebramos la resurrección del Señor, su triunfo. Este es el acontecimiento central de nuestra fe, el fundamento del bautismo que hemos recib-

do, de la nueva vida que nos ha transformado. Y nuestra fe se fundamenta en el amor de Dios en el que creemos.

No fue fácil para aquellos primeros discípulos asumir que su Maestro estaba vivo, después de haberle acompañado en el proceso de condena, en el camino del calvario y en su muerte ignominiosa en la cruz. Una vez enterrado parecía que todo había terminado. Parecía que había sido un maravilloso sueño que se desvanecería con el paso del tiempo. Y sin embargo era real, Jesús estaba vivo, está vivo. Y tampoco es fácil para nosotros, en medio de tantas inquietudes, de tantos interrogantes sobre el futuro, mantener viva la fe en la presencia de Jesucristo en el mundo y en nosotros mismos. Pero esta es la realidad, esta es nuestra fe.

Los evangelios que narran las apariciones son muy respetuosos. No había nadie presente en el momento de la resurrección, por tanto, no se puede hacer literatura de ello. Se acepta que la tumba estaba vacía, y éste fue para el apóstol Juan el elemento decisivo para creer que estaba vivo (Jn 20,8). Y poco a poco aquellos primeros discí-

pulos se fueron sobreponiendo a la sorpresa inicial y en su corazón renació la esperanza, una esperanza fundamentada en la fe en que Dios nos ama y ha vencido a la muerte.

Necesitamos esta esperanza en nuestro mundo. Varios teólogos y filósofos actuales reflexionan sobre la necesidad de la esperanza en medio de un mundo como el nuestro, marcado por el desencanto, por un cierto nihilismo práctico, por un agotamiento de las energías humanas y por el pesimismo que comienza a instalarse especialmente en las generaciones más jóvenes. Pero sin esperanza no se puede vivir, y la esperanza no es un optimismo ingenuo como afirma el profesor Francesc Torralba, sino que es la condición necesaria para que la vida personal y colectiva avancen.

Celebrar la Resurrección de Jesús es proclamar a los cuatro vientos que la vida, la fe y la esperanza tienen sentido, porque son fruto de un amor incondicional que vence definitivamente las barreras humanas más difíciles de superar como son el dolor, el pecado y la muerte.

Cristo ha resucitado, y él vive con nosotros como dijo a los apóstoles: «Yo estoy con vosotros día tras día hasta el fin del mundo» (Mt 28,20). ¡Celebrar la Pascua es compartir esta fe y esta esperanza con los demás! ¡Santa Pascua de Resurrección para todos vosotros!

BISBAT DE TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

